

Bok Ignacy, Borkiewicz Sergiusz, Chojnacki Witold, Cwik Helena, Dymara Paweł, Fedorów Stanisław, Fidowicz Jakub, Florkiewicz Józef, Gajda Józef, Golla Alojzy, Górecki Jan, Górecki Józef, Górnicki Józef, Greiner Emil, Hainc Teodor, Jędrzejewski Leon, Juszczyk Julian, Kaliga Ryszard, Karbowski Adam, Karkosz Józef, Kolawa Józef, Kowalewski Stanisław, Kozłowska Antonina, Kruk Alojzy, Kruk Wacław, Kubis Roman, Kucza Józef, Kurowski Otton, Lis Tadeusz, Lisiak Jan, Łęniak Baltazar, Łukasz Jan, Majewski Stanisław, Malczewski Zygmunt, Maska Józef, Mostowik Stanisław, Nesterak Jan, Newrzela Antoni, Nicz Jan, Niedojadło Józef, Niedojadło Michał, Nowakowski Stanisław, Opolka Ewald, Paszek Władysław, Pięka Józef, Plotecka Waleria, Podstawa Stefan, Porębski Wincenty, Ruszel Jan, Rządowski Stanisław, Sadowiński Stanisław, Sajdak Józef, Sajdak Marian, Sapek Tadeusz, Seroczyński Franciszek, Seweryn Marian, Sitek Aniela, Słoniecki Walenty, Stachowski Stanisław, Suwaj Stanisław, Swoboda Alojzy, Szulc Stanisław, Szypuła Jan, Tyrka Zofia, Wałęga Józef, Wiśniewski Leon, Witke Franciszek, Wolny Ryszard, Wypało Józef, Wyrzykowski Henryk, Zakręcki Stanisław, Zieliński Jan, Złotoś Małgorzata, Zurawski Stanisław.

1756.

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 maja 1950 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Główny Urząd Pomiarów Kraju:

Miastowski Adam, Piątkowski Felicjan, Rogulski Michał, Kwaśkiewicz Eugeniusz, Pawłowski Józef, Pięćcinek Genowefa.

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

1757.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 grudnia 1950 r.

w sprawie zwolnienia od celnych opłat manipulacyjnych towarów przywożonych z zagranicy i wywożonych za granicę przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie pkt. 8 część D Tabeli celnych opłat manipulacyjnych, stanowiącej załącznik II-a do § 8 ust. 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820, z 1935 r. Nr 59, poz. 385 i Nr 77, poz. 481, z 1936 r. Nr 34, poz. 266, z 1938 r. Nr 95, poz. 641, z 1947 r. Nr 67, poz. 421 oraz z 1948 r. Nr 60, poz. 472) zarządza się, co następuje:

§ 1. Towary, przywożone z zagranicy i wywożone za granicę przez państwowe przedsiębiorstwa, uprawnione zarządzeniami Ministerstwa Finansów, ogłaszanymi w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów, do wystawiania zaświadczeń celnych przywózowych i wywózowych w obrocie towarowym z zagranicą, wolne są od celnych opłat manipulacyjnych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r. i ma zastosowanie również do towarów zgłoszonych do odprawy celnej przed tym terminem, a nie wydanych do wolnego obrotu.

MINISTER FINANSÓW

w/z W. Jastrzębski

1758.

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICWA

z dnia 11 listopada 1950 r.

w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych.

W wykonaniu § 7 i 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powoływane w niniejszym zarządzeniu rozporządzenie bez jego bliższego określenia oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie miesz-

kań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257 i Nr 49, poz. 457).

§ 2. Uprawnienia w przedmiocie orzekania o przeznaczeniu lokalu mieszkalnego na mieszkanie służbowe, wynikające z § 7 rozporządzenia, przekazują na podległe bezpośrednio Ministerstwu Górnictwa przedsiębiorstwa, urzędy i instytucje.

Zakwalifikowanie lokali mieszkalnych do mieszkań służbowych winno nastąpić do dnia 30 listopada 1950 r.

§ 3. W wypadku reorganizacji lub likwidacji przedsiębiorstwa, urzędu lub instytucji przydział mieszkań pracowniczego pozostaje w mocy zgodnie z § 12 ust. 2 pkt. 1) rozporządzenia.

§ 4. Wnioski, oparte na przepisach § 21 ust. 1 rozporządzenia, w sprawie zarządzenia opróżnienia mieszkania służbowego lub pracowniczego bez obowiązku dostarczenia mieszkania zastępczego, należy przedkładać w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych ważnym interesem publicznym przez Departament Zatrudnienia i Spraw Socjalnych do decyzji Ministra Górnictwa.

§ 5. W związku z przepisem § 22 ust. 2 i 3 rozporządzenia pracodawcy:

a) ustalą, w jakich przypadkach nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego odnośnie dokonanej przez pracownika zmiany pracy,

b) wystąpią w pozostałych przypadkach w terminie do dnia 30 listopada 1950 r. jako dawny pracodawcy w stosunku do obcych pracowników i osób wspólnie z nimi zamieszkałych z żądaniem udowodnienia w ciągu 2 tygodni od daty otrzymania pisma, że przejście ich do pracy u innego pracodawcy nastąpiło przy zachowaniu wymogów uzasadniających otrzymanie mieszkania zastępczego (§ 9 ust. 1, § 12 ust. 3 i § 13 rozporządzenia oraz okólnik Nr 21 Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1950 r. w sprawie zasad żądania opróżnienia niektórych mieszkań służbowych lub mieszkań pracowniczych — Monitor Polski Nr A-86, poz. 1065). Pismo to winno zawierać odpowiednie pouczenie z zakresu rozporządzenia i okólnika Nr 21.

W przypadku uznania przez dawnego pracodawcę, że przejście pracownika do pracy u innego pracodawcy nastąpiło bez zachowania wymogów uzasadniających otrzymanie mieszkania zastępczego, pracodawca ten, zawiadamiając pracownika o nieuwzględnieniu jego dowodu, wezwie go zgodnie z § 15 rozporządzenia do opróżnienia mieszkania razem z wszystkimi osobami wspólnie z nim zamieszkałymi i pouczy jednocześnie o prawach wynikających z § 23 rozporządzenia.

W razie nieprzedłożenia przez wezwanego pracownika dowodów w określonym terminie dawny pracodawca wezwie go w sposób przewidziany powyżej do opuszczenia mieszkania.

§ 6. Przedsiębiorstwa, urzędy i instytucje będące w rozumieniu rozporządzenia pracodawcami dokonają do dnia 31 grudnia 1950 r. przydziału lokali mieszkalnych, zajmowanych przez swoich pracowników, zgodnie z § 22 ust. 1 rozporządzenia.

Przydział winien zawierać dane zgodnie z § 5 ust. 1 i 2, § 22 ust. 1 oraz § 23 rozporządzenia według wzorów, ustalonych okólnikiem Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 października 1950 r. (Monitor Polski Nr A-118, poz. 1464).

MINISTER GÓRNICWA

R. Nieszporek

1759.

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 30 listopada 1950 r.

o zmianie zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) po uzgodnieniu z Ministrem Przemysłu Ciężkiego zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie ustanowienia przy-